

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 2

TIRSDAG 15. JANUAR 1929

1. ÅRGANG

Gjør alle folkeslag til discipel!

Av kinamisjonær Jens Fjeld.

Og Jesus trådte frem, talte til Dem og sa: Mig er givne all makt i himmel og på jord, gå derfor ut og gjør alle folkeslag til discipel, idet I døper dem til Faderens, Sønnens og den Hellig Andes navn, og lærer dem å holde alt det jeg har befal eder. Og se, jeg er med eder alle dager inntil verdens ende.

Matt. 28, 18-19.

Jesus hadde talt til disciplene om, at han efter sin oppstandelse vilde gå i forveien for dem til Galilea, og når det nu fortelles at de 11 discipler var dragne dit hvor Jesus hadde satt dem stovne, trådte han frem og sa disse betydningstulle ord, såvel for discipellokken som for det folk som har mottatt ham som den han i virkeligheten er: Den levende Guds Sønn.

Tenk hvilke ord: Mig er givne all makt i himmel og på jord. Et mer fortrøstningsfullt ord kunde vel neppe ha lydt til dem nettop nu, når de for en del hadde sett sin egen svakt. Men her kom jo et budskap om Frelserens allmakt. Gud være evig lov og pris! Og etter dette mektige ord lød også det følgende: Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til discipel.

I Luk. 24, 49 leses vi: Men I skal bli i byen, inntil I blir ikledt kraft fra det høie. Og i Ap. gj. 1, 8 lyder det så velsignet: Men I skal få kraft, idet den Hellig And kommer over eder, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og inntil jordens ende.

Når vi leser Ap. gj. og ser hvilken iver og kjærlighets glød der brant til den levende Gud for å bringe korsens evangelium ut til det folk de kom i berøring med, og som Herren virket i dem til gjerningen på de forskjellige steder hvor de under Mesterens ledelse frembar budskapet, og hvordan Herren selv stadfestet med de medfølgende tegn (se Mark. 16, 20), får vi en klarere forståelse av det vidnesbyrd som blev gitt dem: De kjente dem igjen, de hadde vært med Jesus. (Ap. gj. 4, 13).

Mesteren taler også i sitt ord til sitt folk idag: Gjør alle folkeslag til discipel. Og Gud være takk for hvert ærlig vidne som har gått ut i gjerningen, både her hjemme i Norge og ute på hedningemarkene, hvor folket dyrker skapningen fremfor skaperen. Vi har også grunn til å takke Gud for dem som tjener etter den nåde Gud gir, både med forberedelse for sjelens frelse, og med midler til evangeliets utbredelse på jorden.

Husk at ennå er der tusener som ikke har hørt om den frelse som skulde vederfares alt folket. Jeg har

selv hatt anledning til å se store masser av folk i Kina som villig møter frem i tusenvis for å tilbe avguder ved avgudssteltighetene, og det i provinsen Chihli hvor, Kinas hovedstad ligger. Denne provins har en befolkning på ca. 27,312,700 mennesker. Opplysningen står lavt. Der er ingen lov om skoleplikt for barna og de unge. I de skoler som er igang er det i almindelighet ingen religionsundervisning. Ungdommen blir opplært til å følge foreldrenes tilbødelse av avgudene. Spør man hvorfor de ber til de døde avguder, får man til svar, at deres foreldre har dyrket dem gjennom flere generasjoner.

Vi som har vært med Jesus, skulde ikke vi være med å bringe dem evangeliet om verdens frelser Jesus Kristus? Eller etter hans eget ord: Gjør dem til discipel?

Her bør ingen vri sine hender, for at de ingen anledning har. Arbeidet ligger ferdig for dig. Innta den plass Gud har kallt dig til, så du kan være medelødig i Kristus gjerning, ti i Kristus gjelder hverken omskjærelse eller forhud noe, men bare tro, virksom ved kjærlighet.

Paulus, hedningenes apostel, skriver til romerne: Jeg står i gjeld både til grekere og barbarer, både til vise og uvise, således er jeg for min del villig til å forkynne evangeliet også for eder i Rom.

Måtte dette være den And som besjelet et hvert Guds barn idag, så Mesterens ord kunde gå ut til jordens ender.

Broderlig hilsen til alle de hel-

lige, Jens Fjeld.

Bli fylt av Anden.

En forferdelig overfladiskhet truer vår tids åndelighet. Mange av oss er svake og kraftløse og gripes ofte av misnot over vår svakt. Det bedes ofte uten at hjertet er med, der synges ofte uten hellig begeistring og der tales ofte uten at ordene er gjennomtrent av kraften ovenfra.

Men ennå idag står løftet fast: I skal få kraft, idet den Hellig And kommer over eder. (Ap. gj. 1, 8).

Da apostlene og de første kristne blev fylt med Anden kom der frykt over hver sjel, og der skjedde mange undere og tegn ved apostlene. Det var en triumferende og seirende skare, og Herren la daglig til menigheten de som lot sig frelse.

Kjære broder og søster, blir du fylt av Anden, kan du ikke gjøre annet enn å vidne om Jesus, og da er det et sjelevindende budskap du bringer. Da vil du få det ufattelige

store privilegium å fore syndere fra mørket og inn i Guds herlige lys, ti likesom Menneskesønnen kom for å søke å frelse de fortapte, således vil du også få både kraft og kjærlighet til å vandre i hans fotspor, endog gjennom de største trengsler.

NORGES ELDESTE LEGPREDIKANT

Vårt lands eldste reisende predikant Ole Langeland fylte 2. juledag 98 år.

Langeland kom til troen på Gud ved Lammers virksomhet i Skien år 1851. Det blir altså ialt 77 år han har vandret med Herren. Tiltross for sin høie alder er Langeland rask og rørig, hører godt og leser klart uten briller. Langelands moter og forkynnelser har det ekte haugeiske preg. Det er interessant å høre den gamle tale ut fra skrifterne, og gjennom det lange kristen-livs erfaringer merker man at han har øst med glede av Frelserens kilder.

Solskinn.

En troende fikk engang dette vidnesbyrd: Han går rundt med lommene fulle av solskinn og strø det om sig, hvor han kommer.

Ja, slike menn og kvinner trenger vi til. De er gode å møte under det daglige livs mange fortredeligheter som man vanskelig undgår i forretningslivet, på arbeidsplassen, i barnekammeret, i kjøkkenet og hvor man ellers har sitt arbeid.

Hvad har vi i våre lommer? Hvad strør vi ut blandt våre omgivelser? Er det sur kritikk, klynk og klager, eller er det et venlig smil, et deltagende ord, en trøstefull opmuntring? — Gjør sangerens ord til dine egne:

Solskinn, ja solskinn,
ønsker jeg sprede rundt jorden,
Solskinn, ja solskinn,
kjærlighets solskinn fra Gud.

Å beherske sin tale

er ikke så meget å beherske sine uttrykk, som det er å forutse og ta ansvar for sine ord i de ytterste konsekvenser.

Stride eller tale?

En vill hedensk stamme trengte i inn i en indiansk forsamlingsrätt optomrede kapell og forlaugte at den lille troende skare skulde kaste sine b. b. l. fra sig.

Da ingen vilde etterkomme oppfordringen, begynte de rasende indianere å rive ned bygningen, hvorefter de tente varme på den og innen kort tid var kapellet en ruinhaug.

En ung kristen ropte: Skal vi da ikke kjempe for vårt kapell? Tør vi la dem dra utstraffet bort?

Da svarte en gammel mann: Jesus stred aldri. Han døde. La oss hell'ere dø enn å sette oss til motverge.

De grusomme indianere drog bort, overbevist om, at de mishandlede troende vilde inngi klage til regjeringen og sende tropper etter dem.

Men der skjedde intet sådant. De kristne fant sig tålmodig i trengsle-

ne uten å gjøre gjengjeld.

Blant en av de ville indianere var der en som senere sa:

Fra hin dag fryktet jeg for Guds And. Når jeg drog ut i fjellene på jakt, da forlугte Guds And mig og ga mig ingen ro. før jeg overgav mig til Gud.

En dag, da misjonæren sammen med en av de nyrelste var ute for å finne en passende tomt til det nye kapell som skulde bygges, sa mannen plutselig:

Vet du, at denne høied stakk det gamle kapell i brann? Det var mig! Og fra den stund hadde jeg ingen ro i mitt hjerte, før jeg hørte ordet: Jesu Kristi, Guds Sønnens blod, rensar fra all synd. — Det borttok min frykt og gav mig fred.

Hvad gjør vi for å redde våre medmennesker?

Av Johan O. Johnsen, Stemmestad.

Det er meget alvorlig hvordan vi benytter tiden her i skyggen land. Mange dyrekjøpte mennesker iler mot den evige fortapelse. Er det sant at det er en evig fortapelse å undfly og en evig himmel å vinne? Jo visst er det sant. Djevelen har ingen rett over mennesket, det er kun et bytte som han har stjålet fra Gud. Og hvem er det som skal være med og rive byttet ut av djevelens klør? Er det prestene eller er det noen annen? Hvem skal bære ansvaret? Går det an å være brennende i sin And og på samme tid være likegyldig for andres frelse? Nei, det lar sig ikke gjøre.

Hvad vi sår skal vi høste. Vi kan godt benytte oss av en begejstret iver for et øieblikk og kanskje henrive forsamlingen, især når man kommer på en fremmed plass. Men det er ikke den rette måte å arbeide for Herren. Nei, det må være virkelig åndlig tyngde i vårt liv og vår bekjennelse, ikke bare opblåst ved enkelte anledninger. (Skulde jeg trå noen på tærne, må du ikke trekke foten tilbake). La det bli et dyper alvor både i liv og bekjennelse. Og må synders nød og menneskehetens evige vel for tid og evighet bli tyngden i vårt gudsliv. Da kal vi holde ballansen.

La det ikke bli en svak oppblåst når alt synes å gå med og himmelen er åpen over oss. Der kommer også andre i der over Guds forsamling. Det er ingen sak å være med når alt ruller frem av sig selv; da kan du bare sette dig på og du drives med. Noe annet blir det da du må være med og skyve på for å få fjernet all likegyldighet, sløvhed og lunkenhet. Bruk Andens kniv

og beskjer alt ødskjøtt, så det friske og ekte må komme frem.

Hvad Herren trenger er dyktige tjenere som virkelig vil stå på sin post, selv om vennene svikter. Og det er som om man undertiden står alene. Ja, slik kan det føles mange ganger. Det er ikke vanskelig å svikte når lasset blir for tungt. Når du legger din hånd på plogen skal du ikke se dig tilbake, for da blir du forvirret og uduelig for Herren. Herrens kall er alvorlig både for de som er kalt ut til hedningene og for de som må være hjemme ved tøiet. Vi er avhengig av hverandre. Ved felles arbeid hånd i hånd og skulder til skulder skal vi være duelige stridsmenn for Herren. Måtte dette ansvar gripe alle Guds barn. Vær med og redd alle dem som iler mot fortapelsen.

Hvor meget har vi gjort for sjelens frelse? Hvem er dyktig til å avgjøre det? Evighetens morgen skal vise det. Alle de tapte anledninger vil da rulle frem. Her kan vi undra oss, reise inn i selvopbyggelsens land og nyte Herrens gode dager. Sette sig til pianoet og trylle frem noen yndige toner, og alt synes å være så velsignet. Kikker kanskje ut i vinduet av og til; Der er det noen som sliter sig frem i snøslapset; de skal til møte ikveld. Ja, det er godt at noen går, som kan ta del. Jeg vil heller vente til det blir bedre vær. Det er så kaldt og jeg føler mig så ubekvem og så er det så nydelig å sitte hjemme. Uff, det er så surt, og møtene har heller ikke vært så varme i det siste. Jeg har det bedre om jeg sitter hjemme ikveld, jeg har jo en god bok som

Fort. 2. side.

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Postboks 32, Sarpsborg.

Abonnementspris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skjor til ovenstående adr.

Det første nr.

Det var ikke fritt for annet enn at det var med blandede følelser vi sendte ut vårt første nr. Det er gjerne så at alt nytt som oftest blir møtt med skepsis, hvilket er ganske naturlig i vår tid. Der er så meget som hys frem under megen brask og bram og med svulmende reklame.

Misjons-Røsten gikk imidlertid utenom alt dette. — Vår hensikt var at bladet i sig selv skulde tale sin sak og virke ved sin egen tyngde. Det hjelper ikke hvad slags etikett man setter på en vare, innholdet er alltid det avgjørende.

Vi valgte derfor å la bladet være sin egen talsmann. — Selvfølgelig er det mange som stiller sig forbeholdende overfor foretagendet, men vi er ikke skuffet over det. Det var beregnet.

På den annen side kan vi til Herrens pris og ære fortelle at starten er løpet meget heldig av. Den oversteget våre dristigste forventninger. Målet vi satte oss har Herren ved sin godhet fylt til over målt. Bestillinger på bladet har løpet inn daglig.

Forskjellige brødre og søstre har vist en prisverdig velvilje og forståelse. — Vi er på det rene med at det volder ikke så lite brydderi og offer av tid å formidle bladet, og vi sender brødrene og søstrene vår hjerteligste takk. Vi takker Gud for eder. Herren vil velsigne og lønne eder for eders opofrelse.

Vårt håp er at bladets spalter nu flittig vil bli benyttet av leserne når Herren minner om det. Det har gledet oss å se endel av våre lesere allerede har sendt oss forskjellige stykker; det viser at de har hjerte for saken.

Vi vil i dette nye år be om nåde til å ta vismannens ord til inntekt: «Velt dine gjerninger på Herren, så skal dine råd ha fremgang!» Ordsp. 16, 3.

Til misjonskassererne.

Arsskiftet er nu inne, og med dette følger også oppgjør av regnskaper.

Vi er blitt annodet om å henstille til kassererne å sende kvitteringer for innkomne beløp til misjonærene, så misjonsinteresserte kan få et overblikk over de innsendte beløp.

«Røsten» bringer herved dette billige krav fram for dagen, og bla-diet vil gjerne åpne sine spalter for inntagelse av disse kvitteringslister. Vi vil da henstille til kassererne å sende disse snarest, og helst detaljert. Det volder jo litt brydderi, men både misjonærene, bidragsyterne og sist men ikke minst kassererne selv vil være godt tjent dermed.

KINA

Utrygge forhold. — Hunger og pest. Drept misjonær.
— Av et privatbrev. —

Taiyuan Hsien 17—11—28.
Herrens dype fred!

— Det er nåde fra Gud å få være sendebud i hans sted. Her er megen nød på alle områder. På flere steder er der hungersnød og pest, så folk dør i tusenvis. Soldatene røver og plyndrer og hvis noen setter sig til motverge så skyter de dem øieblikkelig ned.

For 8 dager siden blev en ung dame fra baptistmisjonen i Taiyuanfu skutt av røvere. Hun var på vei til en annen by. Opprørerne kom og vilde ha hennes sykkel som hun imidlertid ikke vilde gi dem, og så skjød de henne uten videre ned.

Alfhild Bjerva og jeg kom til Taiyuanfu samme dag som hennes lik blev bragt dit.

Det er godt å være i Herrens hånd og vite at enten vi lever eller dør, hører vi ham til.

Vi kom godt og vel frem til Tientsin den 16. oktober, men reisen blev mere langvarig enn vi hadde tenkt, da vi måtte opholde oss i Harbin 10 dager for å få båt over Det gule hav. Siden måtte vi være i Peking 8 dager før vi kunde få plass på toget til Shih chia Chuang. Så kom vi da frem til Taiyuanfu den 26. Der måtte vi så gå hver vår vei.

Inlandsmisjonærene gikk i nordvest. De skulde flere dagersreiser inn i landet. Jeg hadde bare 4 timers reise i syd til Taiyuan Hsien. Alfhild og et par av de andre kinesiske brødre møtte mig. Kristoffer Brundtland var her og Li's hustru og lillegutt fra Hsiaoiten. Det var så kjært å se dem igjen. Dagen efter kom de hit fra flere steder, da det skulde være velkomstfest her. Vi hadde så et kinesisk festmåltid sammen. Det var dekket bord i kapellet, og så var det sang og musikk og frie vidnesbyrd. Herren velsignet oss så vi kunde ikke annet enn prise hans navn.

Kristoffer Brundtland har virket sammen med Alfhild; men har nu begyndt arbeidet i en by 70 li (3½ mil), herfra. Hun hadde åpningsmøte der for 8 dage siden. Alfhild og jeg reiste dit på lørdag og var der til tirsdag. Og så har vi vært i Hsiaoiten og hatt møter. Vi har nu bestemt oss for å være sammen innstid videre og dele tiden mellom Hsiaoiten og Taiyuan Hsien innstid Nilsens kommer tilbake. Det er jo meget bedre å være to enn en, især i denne tid.

Den 14. var vi budne til Schrøders. Det var hans 40 års dag. Der var vi så samlet alle misjonærene, her omkring. Og det var kjært å se dem igjen alle sammen. Dagen efter reiste vi så hit igjen. Og vi var glade for vi kom uskatt frem, for det er farlig på veiene her nu.

Vi trenger stor nåde for å kunne omgås viselig med kineserne, så de kan bli vunnit for Herren.

Måtte vi være tomme ryr, som Herren kan få bruke til sitt navns forherligelse.

Ja tiden herefter er nok kort og vi må arbeide mens det er dag.

Helga Lundebø,
Taiyuan Hsien, Shanai, N. China.

Redd dem som synker.

(En gammel misjons-sang.)

Akk kommer ihu
at hedningskaren forsmecker ennu.
O, kommer og redder dem hendene til,
vår Herre av midler betjene sig vil.
Hvem vil ei løse de trykkende bånd
med kjærlighets hånd?

O, spørrende hul!
den vennlige Jesus tilbydes ennu.
Se tårne triller på blekeste kinn
med grenseløst jammer i hjerte og sinn.
De kjenner ei venen i liv og i død —
akk, jammer og nød.

Medlidende venn!
Hvor står ditt lønsgel, hvor drar du hen?
Akk, hjertet kan bløde ved synet å se
vansmektede sjele i dypeste ve.
Hvad er vel å gjøre til lindrig og vel?
du spørger, o sjel.

Frimodig ånd
som vebnes med styrke fra Herrens hånd,
se tusener bøiede, sitrende kne
for solen, for dyr og for goder av tre.
Hvad kraft kan det være i stok og i sten
for syknende ben?

Behøver Kina misjonærer?

I 1807 kom den første protestant-misjonær til Kina, og siden har evangeliet trengt sig frem i det folkerike land som har en befolkning på omkring fire hundre millioner mennesker.

Det er fremdeles store trakter av Kina hvor det ikke er noe arbeid med evangeliet. Og de trakter hvor evangeliet har banet sig vei, er

der kun et fåtall i forhold til folketallet som er under evangeliets innflydelse.

Behøver Kina misjonærer? Billedet taler sitt eget språk ved sin uhyggelige realisme. Det mangler ikke på tilskuere, både små og store.

Hvor fagre er deres føtter som torkynner fred, som bærer godt budskap.

Nådens budskap.

«Min lyst er hos menneskenes barn» (Ordsp. 8, 31). Er dette ord næsten ikke for vakkert og stort for oss stakkars syndige mennesker til at vi tør tro det? Gud være lovet! Det står skrevet for oss for at vi skal glede oss derved og vederkeve vår trette sjel dermed. I oss selv og ved oss selv er der intet, som Gud kunde ha lyst til, men vi er benådet i den elskede (Ef. 1, 6). Benådning betyr ennu mere enn rettferdiggjørelse. Det betyr at vi er gjenstand for guddommelig velbehag, ja endog for guddommelig glede. Gud kastet alle våre synder på Jesus for at vi skulde ha fred, og ved hans sår har vi fått lægedom (Es. 53, 5). «Så er der da ingen fordommelser for dem som er i Jesus Kristus» (Rom. 8, 1).

Overraskelse.

Ja det må jeg virkelig si var en overraskelse, da jeg fant et brev og endel blade som presenterer sig for Misjonsrøsten. Sant å si må jeg virkelig utbyrte at skikkelsen var yndig og røsten var søt. Ti hvad størrelsen angår er den ganske domnende i forhold til prisen, og røsten er urimelig søt, da den forteller at eventuelt overskudd skal gå til Guds fulle evangeliums utbredelse. Da jeg kjenner disse brødre i den frie forsamling i Sarpsborg, som har

Ord for dagen:

Så din sæd om morgenen og la din hånd hvile om aftenen, ti du skal ikke hvad der vil lykkes, dette er hint, eller om begge deler blir gode.
Pred. 11, 4.

Hvad gjør vi for å redde våre medmennsker?

(Forts. fra 1. side)

Jeg kan hygge mig med mye godt av. — Ja, slik resumert mange. Det kan jo ikke betviles at denslags smaker godt for selvlivet. Men hvor unyttige vi da er for Herren! Bedre er det å stå på muren både i mot- og medgang, selv om det ikke smaker for kjødet.

Broder og søster, våkn op for dikall og for dit virke! Tusener og atter tusener går mot fortapelsen. Og hvem er det som skal søke å stanse denne skare? Er det ikke vi som er tatt ut fra hedenskapet, mørke og som har lagt hendene på pløgen? La bønnens And gripe dig, og Gud skal på en forunderlig måte innsatte den enkelte til i bl. redskap i hans hånd, til å bære Kristi navn frem for konger og hedninger og Israels barn. Arbeidstet er stort og arbeiderne få. Deropes om hjelp og evangeliets da står åpen.

Se for eks. Sydamerika, den store provins Salta, hvor Sigurd Grøn vold arbeider. Denne provins er så stor som England og Skotland til sammen. Og på denne store strekning er det bare 5 — 6 misjonsstasjoner, og da kan vi selv regne ut hvor stor nøden er. Ropes lyder: Kom over og hjelp oss!

Og du, som er velsignet av Herren med timelige midler, vil du ikke åpne ditt hjerte for misjonsaken? Vil du ikke være med og understøtte en ung misjonær som arbeider i Embarcation, Salta? Han kasserer mottar både store og små drag med takk til Herren. Vi skal kvittere i misjonærens egen åvi Abraham.

Misjons-Røsten. Derfor, elsket venner, vær med på den måte Gud gir dig anledning. Det lønner sig sette sine penger inn i den himmelske bank. Må Herre få velsigne enhver g'ver som har vært med. Det er lønn for å arbeide for Herren og være tro i tjenesten.

Må da Herren få velsigne sine tjenere og alle som er med. Og må skjue du, som hittil har vært så for misjonen, må også du komme med din skjerv. Tilslutt må vi hilsminger til alle Guds venner.

Send eders bidrag til misjonskassereren for Sigurd Grønvald, adr.: Johan O. Johansen, Stenestad.

Korsfestet med Kristus

opreist med Kristus, skjult med Kristus i Gud, lidende med Kristus her på jord for så tilslut å åpne for med Kristus i herlighet, der den kristendom det Nye Testamente forkynner.

Til eftertanke.

Vi sier at det å ha samfund med Kristus er himmelen på jorden, men pleier vi dette samfund? bekjenner at der ikke gis noen som kan sammenlignes med tronen — men hvor megen tid bringer vi der?

FRA S

Vi vil sa...
telle at H...
ss her p...
alle menn...
tier av de...
Kristus se...
ten og so...
hatt sal...
Sjæle er...
tatt han...
vært br...
priser He...
evangeliu...
Hjerteli...
licuren fra...
Efter hv...
har Herre...
blandt de...
og Svelvi...
blod, er...
priset ved...
gamle ko...
bringe un...
nelse av...
Kristus.
Må Her...
styrke til...
skapens f...
Vennen...
borg, var...
et festlig...
skjedsmø...
hustru, s...
A. reiser...
Kina: C...
Br. Fjeld...
er de sor...
bryllupss...
tatt mot...
roe å gl...
kommer...
Abraham...
hellige so...
Lammets...
blod som...
all synd...
Det va...
mange va...
både fra...
samlinge...
helt var...
trofasthet...
flukt til...
Br. og...
hjemme i...
den mest...
hadde sit...
Må Gu...
signelse...
for Herre...

Til Nordisk Misjonskonferanse i Finland.

Små trekk og skildringer fra ferden Oslo—Stockholm—Helsingfors.

Av Arne J. Larsen.

Begrepet ferie er for de fleste et meget ømt punkt, og ofte en vanskelig floke å utrede. Iethvertfall gjør denne foreteelse sig gjeldende for undertegnede. — Det gjelder ved en slik anledning å kunne forene det nyttige med det behagelige, likesom turen ikke må bli altfor kostbar.

Bjørnsen utbryter i et av sine dikt: «Undrer mig på hvad jeg får å se over de høie fjelle». Hvor mange har ikke vært fylt av samme uendelige lengsel om å få skue vidt utover de hjemlige trakter og grenser? —

Men, tilbake til ferien.

Reiseyst manglet der ikke, men det er ikke til å komme utenom; økonomien spiller en stor rolle og den bremser ubarmhjertig på kilometeravstandene.

Det er så mange steder man kunde ønske sig hen, men så kom en broder med en ypperlig idé: Du burde ta en tur til Finland, til den Nordiske Misjonskonferanse i Helsingfors.

— Finland? — Ja, hvorfor ikke. Jeg så straks i fantasien perspektivet: De tusen sjøer, krasnet av gran og furu; når så dertil kom at land og folk lever midt opp i en brytningens og grenseløshetens tid etter århundreders underkule ble den fremkastede tanke bifalt. Alt angående turen gikk iorden uten knirk og efter å ha fått pass, som meget omstendig fortalte hvem min ringe person var, kunde jeg med trygghet begi mig avsted lørdag 8. septbr.

Første etappe Sarpsborg—Oslo var snart tilbakelagt. — Efter å ha lagt hotellportieren på hjerte å vekke i betimelig tid søndag morgen, kunde jeg gå til ro. På hotellet lærte jeg en god lekse: «Stol ikke på andre». Portieren hadde glemt meg. Jeg våknet 5 minutter efter at Stockholmstoget hadde lørt løst Østbanen. Det er første gang det har hendt og var desto mer eagerlig i dette tilfelle. Jeg trøstet mig imidlertid med at intet skjer på slump.

Ved «kirketid» sattes kursen til Mølbergaten 38. Det blev høimesse i ordets dybeste forstand. Daniel Nilsen talte over ordet: «Dette er dagen som Herren har gjort, la oss fryde og glede oss på den». Kleppe fortsatte i samme retning. Det var isannhet en salig stund ved mesterens løfter. Jeg fant dit ord og å det, og det blev mig til hjertens fryd og glede. Til slutt blev et lite barn bragt til Herren og velsignet i Jesu Kristi dyrebarne navn. Underlig var det å se gamle broder Nordquelle meddelte velsignelsen. Som alltid ved slike anledninger var der en åpen himmel som senket sig over forsamlingen. Herren ser med velbehag på at hans ord blir fullbyrdet.

Det var også kjært å få hilse på utflyttede Sarpsborg-vener, som Herren ved sin nåde har fått bevart og satt i sin tjeneste.

Når jeg gikk ned trappen kunde jeg ikke undlate og takke Herren for stunden og sendte i all lønlighet en venlig tanke til hotellportieren. —

— Klokken 6.30 gikk det videre til Stockholm. Med elektrisk maskin var strekningen til Kongsvinger straks umagjort. Morsomt var det å hilse på den gamle kjennning Grommen, som snor sig buktende frem under de mange broer vi passerte. — Efter å ha forlatt Charlottenberg, og all toll- og passvisitering var unnagjort, kunde man få en ledning til å ivile ut. Efter å ha sovet gjennom Värmlands fagre bygger, som man i parentes bemærket ikke kan se

så svært meget av fra toget, våknet vi ved at høstsolen sendte sine stråler inn gjennom kupévinduet. Vi var i Eskilstuna. Strekningen herfra og inn til Stockholm byr på meget av interesse. Interessant var det å betrakte den vakre byggelese og de store slott med tårn og spir, man kunde skimte høit oppe i åsbrynene. Endelig var vi fremme i den vakre by. Nordens Paris er den også kalt.

Med villig assistanse av min svenske reisefølge kom vi frem til Skepsbron og fikk sørget for hotell.

Byen er stor og tiden knapp, så det gjalt å få se mest mulig. Et par timer efter ankomsten besøkes Skansen; og det mangeartede dyreiv som utfollet sig bak burene. Det som særlig fanget interessen var imidlertid hverken bjørnene, revene, selhundene eller rovfuglene, men derimot den lille vakre skapning ekornet. Det var en masse av dem i spaserveien. Det som forbauset en mest, var at den slett ikke gikk avveien for de spaserende, men satt ganske rolig på sine poter. Man skulde tro den ikke hadde kjennskap til skapningens herre. Barna var siensynlig deres beste venner. De satt på pene og foret ekornet med lekkerbiskener.

Når man spaserer rundt oppe på Skansen får man inntrykk av at Sverige er langt fremme når det gjelder å bevare sine kulturverdi. Mange gamle bygninger er plassert her oppe. De daterer sig fra 16—1700 tallet og er hvert enkelt innredet og møblert med hin tids bohøve i kunstnerisk utskjært stil. Likeledes finnes der noen kvinner i maleriske nasjonaldrakter som villig forteller og gir oplysninger.

En eldre ærverdigg kirke er også plassert her. Kirken var stengt, men efter en tids søken fant jeg endelig vaktmannen.

«Om herran vill vara snäll å venta lite, skall jag genast förklara Er och visa Er vor gamla kyrka», sa han.

Kirken var reist av et soldatregiment i tacksamhet til almaktens Herre for dets säger i krigen; og den gamle uttrykte det. Regimentsfanen hang utfollet opunder taket. Kirkestolene var av det gamle slag med «båser» som var inndeelt efter kirkegjengernes heder og verdighet. (Denslags båser finnes ennu i gamle bygedkirker). Fremme ved alteringen var reservert plass for prestens familie og kirkerådets medlemmer. Så kom embedsmennene, storbønderne, småbrukerne, torparne og nederst i kirken var plass for de som intet eide og slott intet hadde å berømme sig av.

I kirken var også Gustaf Adolfs og Karl XII's bibler opbevart. — Den gamle svenske talte med varme om Sveriges historie og ramset op kongehusets medlemmer som efter noter. En ekte fedrelandssinnnet gubbe var det.

Både tak og vegger i kirken var dekorert med små bibelske billeder. Gulvet var hvitskuret.

Det kunde være meget å berette om besøket her, men det vil føre for vidt.

På nedturen blev det såvidt tid til ganske overfladisk å betrakte Nordiska museet.

Stockholm har mange prektige og store bygninger, blant andre akyskraperne i Kungsgatan. I 15. etasje fikk man stillet sin hunger for en ganske billig penge. Det var et praktfullt panorama som åpnet sig for ens sine her. Man hadde et godt overblikk over den Vene-

STORT og SMÅTT

GYLDNE PERLER

Gå to timer om dagen, sov syv timer om natten! Legg dig hvis du er søvning, stå op når du våkner, arbeid når du er stått op. Spis aldri undtagen du er sulten, drikk aldri undtagen du er tørst, spis og drikk langsomt. Tal aldri overflødige ord, skriv ikke annet enn det du kan sette ditt navn under! La dine gjerninger svare til dine ord.

Glem aldri at andre stoler på dig, men stol ikke for meget på andre! Ta ikke gullet for annet enn det det er: en god tjener, men en slett herre. Tilgi på forhånd for sikkerhets skyld dine venners feil. Hat ikke menneskene.

Tenk på døden når morgenen sender dig lys og aftenen bringer dig skygge. Når du må lide, så se lidelsen like i ansiktet, det vil trøste dig og lære dig noe.

HEDENSKE TEMPLER

Finnes ikke bare i de land som man i almindelighet kaller hedenske. Også i de mer siviliserte land kan man se dem reise sine tårn og spirer. På Amerikas vestkyst, hvortil der er stor innvandring av hedenske folk, er det reist 70—80 templer, hvor innvanderne fortsetter med å dyrke stoff og sten.

DET ENGELSKE BIBELSELSKAP har året som gikk solgt 1,200,000 ek-

semplarer av bibelen. Det vil si en forøkelse av en halv million fra året i forveien. Flesteparten av biblene blev solgt til Kanada og Australia.

I INDIA

arbeidet en misjonær i 7 år før han fikk se noen frukt av sitt arbeid og den første hedning der blev døpt. Nu er der i India ca. 2 millioner kristne.

I Japan finnes der ca. 300.000 kristne foruten 100.000 i Korea og Formosa. De fleste av disse tilhører middestanden.

MAT ISTEDET FOR DANS

Den nye borgmester i Portsmouth, J. E. Smith, har bevirket at 12,000 barn blev bespist ved årsskiftet på kommunens regning. — Bespisingen trådte istedetfor det tradisjonelle nyttårsball.

Den nyvalgte borgmester tilhører Frelsesarmeen.

DET KINESISKE

Spåk har gjennegått en omfattende forandring. Spåket hadde ca. 40.000 tegn, hvorav hvert enkelt betyr et ord. Det nye spåk er imidlertid nu redusert til 70 bokstaver. Dette muliggjør at settemaskinene nu kan tas i bruk og avis- og bøker blir av den grunn betydelig billigere og mer tilgjengelig for den almene befolkning.

Det evige ord.

«I begynnelsen var ordet, og ordet var hos Gud og ordet var Gud.» Således lyder Johannes' budskap til menneskene idag.

Hvem er ordet?

Det er Guds Sønn. Åndens og livets, det eviges Sønn. Ånden kan ikke sees, livet kan ikke sees, ordet kan heller ikke sees men høres. Således var og er Gud usynlig for menneskenes legemlige øine: «Ingen har nogen tid sett Gud, men den man utsendte, Jesus Kristus, Guds enbårne sønn som var i Faderens skjød, han har forklart ham.»

Da ordet utgikk av Guds munn kom sønnen fra evighet til verden, og ved ham er alle ting blitt til. Ordet lød til slangen efterat synden var kommen inn i verden: «Jeg vil sette fiendskap mellom dig og kvinnen, imellem din sæd og kvinnens sæd; den skal knuse ditt hode, men du skal knuse dens hel.»

Ordet kom til Abram: «Gå ut fra ditt land og fra din slekt og fra din fars hus, til et land som jeg vil vise dig, og jeg vil gjøre dig til et stort folk, og jeg vil velsigne dig, og i din sæd skal alle jordens slekter velsignes.»

Moses hørte ordet fra den brennende tornebusk: «Ta dine sko av dig, ti det sted du står på er hellig. Jeg har set mitt folks elendighet som er i Egypten, og jeg har hørt deres skrik over dem som trenger dem. Jeg vet om deres smerte og jeg er nedfaren for å redde dem av egypternes hånd, for å føre dem op derfra til et godt land som flyter med melk og honning.»

Fra Sinai hørtes ordet av Guds folk i ørkenen; da de stod rundt berget. Berget bevæ, skyer og ild omsluttet det mens ordets røst hørtes ut der fra. Da blev lovbudene utfått med Guds munn. (Les 2. Mos. 20. kap.)

Jomfru Maria hørte ordet fra engelens munn: «Hil være dig du ble nåded, du velsignede blant kvinner.» Og videre, da hun trykket og undredes på hvad denne hilse skulde bety: «Frykt ikke; ti du har funnet nåde hos Gud. Du skal undre og føde en sønn og du skal kalle hans navn Jesus, hvilket betyr: «Frelser; ti han skal frelse sin folk fra deres synder.» Da så tredet tylden kom, fødte hun en sønn til verden, en menneskesønn fordi han var kvinnens sæd, dannet av den allmechtige Gud til bolig for ordet. Sønnen, som før var hos Gud, og var av Gud.

Da blev ordet kjød og bodde blant oss, sier apostelen. Og videre: «Vi så hans herlighet som den enbårnes av Faderen, full av nåde og sannhet.» Han kom som Gud menneskeskikkelse for å redde menneskene fra djvelens tyrani og dødens velde, for å frelse sitt folk fra deres synder og føre dem til et helligere land, nemlig inn i sitt herlige fiets rike, hvor der ikke mere er synd, sykdom, sorg eller død. Og hans folk er de som har hørt ordet om forlikelsen og tror Kristi forsonende og fullbragte verk på Golgata.

J. H. Størmer

Der er dem som strøt ut og får en mer, og der er dem som holder tilbake mer en rett er, og det blir dog kun fattigdom.

Ordspr. 11, 24.

Misjonskasserere for frie misjonærer:

- Argentina:
BERGER N. JOHNSENA:
H. H. Sønstebø, Østveholst pr. Telemark.
SIGURD GRØNVOLD:
Johan O. Johnsen, Slemmestad.
ERLING ANDRESEN:
Rolf Andresen, Bakkei, Bekkelag høgda.
Afrika:
E. EVENSTAD:
Emma Hoel, Parkveien 6, Oslo.
TOMINE EVENSTAD:
Gaitner M. Walde, Ibsenrgt. 11 Bergen.
INGRID LØKKEN:
Inga Vinnes, Geelmuydensgt. 1 Horten.
MARGIT HARALDSEN:
Lods Henrik Johansen, Løvenskiold vei, Li-leaker pr. Oslo.
HANSINE NESFOSEN:
Constanse Nøstdal, Solheimsgt. 40, Bergen.
MARTHA KVALVAGNES:
Fru Anna Næsdal Sydnæsmyg Bergen.
MAXIMILIAN HANSEN:
Caspara Solvik, villa Fjordgata Osnes pr. Heggedal.
India:
DAGMAR ENGSTRØM, ANNA JENSEN, HILDA WERGEDAL:
Ingvald Finnerud, Danvik, Drammen.
FRANCK DESMOND:
Gustav Larsen, Fossveien 12, D. HANS SVENDSEN:
Form. J. Karlsen, Haldens vei Tistedalen pr. Halden.
GUNHILD ABØ:
Hane Berge, Kviteseid.
Utgitt ved en redaksjonskommisjonen Sarpsborg, Glommens trykkeri

NUMM
V
Da va
Kristus g
om å gå
evangelie
det da h
skulde na
tvil.
Straks
med den
hoie, tok
Det varte
forstod at
gjalt å l
til Jerusa
kynt eva
gikk han
ham fordi
hedninger
ikke blitt
neisen vir
slag. Men
de faktisk
Herren ha
for å vise
holde det
tenset —
gave blev
samme må
de sig til
for da Gud
omvendelse
Men vi
hedninge
fra Kyper
Afrika kom
disse brodr
forkynte de
Herre Jesus
med dem o
troen og or
Så kom Bar
sjon og en
Herren ved
mann og fu
tro. Han reis
med sig Pau
helt år i Ant
skare. Der v
te å kalle de
blev det fart
evangeliet
over Lillese
ropa.
Nu visste
han ga dicip
som først me
makte å løse
livstid. —
mente skulde
somhet gjenn
«— dem som
nem tidene s
på ham. Opp
arv fra dem
til dem som
troen på Jesus
løst opgaven
troskap har v
står til Herren
ke og prise G
hørt det frelse
har ca. halvpa
folkning ikke
Hvordan stil
sig til denne u
Du som tror på